

ГРАФИЧКИ ЕКСПЕРИМЕНТ
GRAPHIC ART EXPERIMENT

ХРИСТИНА ИВАНОСКА СЛАВИЦА ЈАНЕШЛИЕВА ОЛИВЕР МУСОВИЌ ХРИСТИЈАН САНЕВ ДЕЈА
Н СПАСОВИЌ АНА СТОЈКОВИЌ ДИЈАНА ТОМИЌ-РАДЕВСКА ЈАНЕ ЧАЛОВСКИ HRISTINA IVANO
SKA SLAVICA JANESLIEVA OLIVER MUSOVIK HRISTIAN SANEV DEJAN SPASOVIK ANA STOJKOVI
K DIJANA TOMIK-RADEVSKA YANE CALOVSKI ХРИСТИНА ИВАНОСКА СЛАВИЦА ЈАНЕШЛИЕВА
ОЛИВЕР МУСОВИЌ ХРИСТИЈАН САНЕВ ДЕЈАН СПАСОВИЌ АНА СТОЈКОВИЌ ДИЈАНА ТОМИЌ

ГРАФИЧКИ ЕКСПЕРИМЕНТ
GRAPHIC ART EXPERIMENT

МУЗЕЈ НА ГРАД СКОПЈЕ, ОТВОРЕНО ГРАФИЧКО СТУДИО-СКОПЈЕ 1-30. 06. 2000
MUSEUM OF THE CITY OF SKOPJE, OPEN GRAPHIC ART STUDIO-SKOPJE 1-30. 06. 2000

Вака прецизното предупредување за заштитата на авторските права од првата страница на книгата *Култура на копијата - зачувувачка сличност, нерационални факсимили* (на кое подлежи дури и овој цитат) можеби некому изгледа чудно, посебно во специфичниот контекст во кој создаваме и сме принудени да ги презентираме своите креации. Впрочем, самиот факт што имало потреба ваквото предупредување воопшто да биде напишано и објавено зборува за тоа дека проблемите од овој, а можеби и од подрастичен вид, во средините каде од една страна постојат децидни закони за заштита на авторските права, но од друга страна и поумешни и технолошки понапредни начини за нивно заобиколување.

Проектот *Графички експеримент 2* не се однесува исклучиво на проблемот со почитувањето на авторскиот труд во време на олеснетата репродукција туку истовремено се базира на принципите на графиката како најстар вид на репродукција и на опасноста од нејзината злоупотреба.

Укажувањето на можностите за едно позитивно проширување на нејзиното поле на рedefинирање и употреба како кој било друг медиум се покажа како неопходност поради долготрајната изолација на графиката од контекстот на современата ликовна уметност во Македонија. Дури и навестената опасност од тоа “*копијата да го трансцендира оригиналот*” не значи дека графиката како медиум е застарена, дека треба да се напушти или дека уметноста би требало да се штити од самата себе. Напротив, главните појдовни точки на проектот *Графички експеримент 2* (како и на претходната изложба *Графички експеримент 1* одржана во 1997 година во истиов простор) лежат токму во потребата да се премости разликата меѓу теориските и практичните исходни точки на графичкиот медиум. Секој од поканетите учесници на овој проект: Христина Иваноска, Славица Јанешлиева, Оливер Мусовиќ, Христијан Санев, Дејан Спасовиќ, Ана Стојковиќ, Дијана Томиќ - Радевска и Јане Чаловски, е одбран со цел да оствари индивидуално дело во кое ќе се истражуваат основните графички принципи: втиснувањето, односот меѓу клишето и копијата, мултипликацијата и репродукцијата, отпечатувањето или одвојување на боите, или пак принципите на графиката ќе ги комбинира и споредува со принципите на другите медиуми со што ќе се постават различни прашања околу проширувањето на полето на употреба на самиот термин графика. Така, изложбава истовремено претставува и еден повик упатен до сите уметници за искористување на нејзините придобивки во интертекстуална и интермедиијална комбинација со другите медиуми како колажот, фотографијата, објектот, инсталацијата, видеото, компјутерската обработка, звукот и сл. со што и сите тие други медиуми само би се збогатиле.

This precise warning considering the copyright protection, taken from the first page of the book *The Culture of the Copy - Amazing Similarity, Irrational Facsimiles* (to which this quotation may also be subjected), might seem strange in the specific context in which we create and present our creations. Actually, the necessity to write and publish such a warning speaks of the fact that problems of this kind exist, maybe even in a more drastic form, in communities which on one hand issue precise copyright laws while on the other hand generate more cunning and technologically more advanced ways of avoiding such laws.

The project *Graphical Experiment 2* does not refer only to the problem of obeying the copyright laws in the time of facilitated reproduction since it is based, to a large extent, upon the principles of the graphic art as the oldest way of reproducing and the threats of its misuse. Pointing to the possibilities of a positive expanding of its field of redefining and the application of any other medium also proved necessary, due to the long isolation of the graphic art from the context of contemporary fine art in

Macedonia. Even the announced threat of “the copy transcending the original” does not mean that the graphic art as a medium is obsolete, that it should be abandoned or that the art should protect from itself. On the contrary, the project *Graphical Experiment 2* (same as the previous exhibition *Graphical Experiment 1*, shown in 1997 in the same exhibiting room, with the participation of: Nikola Velkov, Gordana Vrencoska, Slavica Janeslieva, Robert Jankuloski, Monika Moteska, Oliver Musovik, Nada Prlja, Maja Raunik, Dijana Tomik Radevska and Boris Semov) proceeded from the requirement to bridge the difference between the theoretical and practical results of the graphic medium.

Each of the invited participants in this project: Hristina Ivanoska, Slavica Janeslieva, Oliver Musovik, Hristijan Sanev, Dejan Spasovik, Ana Stojkovic, Dijana Tomik Radevska and Jane Calovski was chosen to create an individual work that will research the basic graphic principles:

impressing, the relation between the matrix and the copy, multiplication and reproduction, printing or separating the colors or combing and comparing the principles of the graphic art with other media, which will generate different questions on expanding the field of use of the very term graphic. So, this exhibition is, at the same time, an invitation to all the artists to make use of its benefits in inter-textual and inter-medial combination with other media like the collage, the photography, the object, the installation, the video, the computer graphic, the sound etc. which will improve the other media, as well.

The relation between the original and the copy, in the time of constant proliferation of new ways of multiplication and reproduction, does not have the same meaning as the warning of Walter Benjamin on the danger of losing the aura. The loss of the aura of the original work of art as a result of mechanical reproduction is replaced by expanding the aura as a result of the process of endless multiplying by means of the

“All rights reserved under the International and Pan-American Copyright Convention. No part of this book may be reproduced, replicated, reiterated, duplicated, conduplicated, retyped, transcribed by hand (manuscript or cursive), read aloud, and recorded on audio tape, platter, or disk, lipsynched, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, including genetic, chemical, mechanical, optical, xerographic, holographic, electronic, stereophonic, ceramic, acrylic, or telephatic (except for the copying permitted by sections 107 and 108 of U.S. Copyright Law and except by reviewers for the public press who promise to read the book painstakingly all the way through before writing their reviews) without prior permission from the publisher.”

Hillel Schwartz, *The Culture of the Copy*, Zone Books, NY, 1996

Односот меѓу оригиналот и копијата, во времето на постојаната пролиферација на нови начини на мултипликација и репродукција, веќе го нема истото значење со она од предупредувањето на Валтер Бенјамин за опасноста од губење на аурата. Губењето на аурата на уникатното дело поради механичката репродукција условно е заменето со ширењето на аурата поради процесот на бескрајно мултиплицирање со помош на електронските медиуми. Се надевам дека овој проект ќе придонесе кон разбирањето на графиката како медиум кој нема веќе да е изолиран поради сопствените технички и технолошки ограничувања туку, напротив, ќе биде прифатен како рамноправно средство за презентирање на различни концепти токму поради својата комплексна природа, а можните злоупотреби ќе останат и понатаму во доменот на сопствената професионална етика на уметниците, кураторите, издавачите и други заинтересирани.

Сузана Милевска

Христина Ивановска, *Лабораторија*, 2000

На маса слободно во просторот поставени се предмети од кои посетителите можат сами да составуваат графики со нивно вртење, редене, тркалање или растурање. Така, покрај тоа што процесот на создавање графика станува подостапен и појасен поради неговото разложување на видливи фази, самите графики добиваат трета димензија. На крај, публиката може и да ги документира своите впечатоци и коментари така што целиот простор се претвора во лабораторија за експериментирање во која соработуваат уметникот и публиката повикана и самата да учествува во процесот на создавање и на критикување на делото. Термините *лабораторија*, *експеримент*, *елaborација*, преземени од природните науки, овозможуваат една посериозна интерпретација на најчесто површното сфаќање на уметничкиот експеримент. Вообичаената книга на впечатоци, пак, често сведена на пасивен предмет во галериите, станува интегрален дел од оваа интерактивна игра - инсталација.

Славица Јанешлиева, *17. 03. 2000, 2000*

Маиците поставени на сличен начин како во некоја продавница го ставаат посетителот на галеријата во ситуација на турист кој си одбира маица при посетата на некој град. Така, авторката со овој проект реферира на производството на маици со специјален дизајн адекватен за маицата да стане туристички сувенир што создава потреба од се покреативен пристап иако во комерцијални цели. Нејзините дела - маици, за да ги задржат графичките стандарди, ќе бидат произведени во помал тираж. Истовремено со испитувањето на примената на лесно репродуцирливата дигитална графика, проектот ја нуди и приказната за моментот кога Јанешлиева во Париз била во слична ситуација, всушност на нејзиниот роденден, кога фотографите снимени од непознатиот град и емоциите на осаменост станале исто

electronic media. I hope that this project contributes to the understanding of the graphic art as a medium, since its isolation does not result from its own technical and technological restrictions; I hope that it will be accepted as an equal means of presenting all kinds of concepts thanks to its complex nature, while the possible misuses will remain in the domain of the professional ethics of the artists, curators, publishers and the other interested.

Suzana Milevska

Христина Ивановска, *Laboratory*, 2000

The objects scattered on a table in the exhibiting room offer the visitors the possibility to create their own graphics by turning, ordering, rolling or dispersing the objects. So, the process of creating graphic art becomes more accessible and clear due to its distinction to visible phases while the graphics acquire a third dimension. In the end, the visitors can document their impressions and comments which turns the whole room into a laboratory for experimenting where the artist and the visitors work together and where the visitors are invited to participate in the process of creating and criticizing the work. The terms *laboratory*, *experiment*, *elaboration*, taken from the natural sciences, provide a more serious interpretation of the artistic experiment that was, most often, superficially understood. The usual book of impressions, often reduced to a passive object in the galleries, here becomes an integral part of this interactive game - installation.

Славица Јанешлиева, *17.03.2000, 2000*

The T-shirts arranged like in a shop window put the visitor of the gallery in a position of a tourist who chooses T-shirts during a visit to a city. The author of this project refers to the production of T-shirts with special design suitable for touristic souvenir as a demand for a more creative approach, although meant only for commercial purposes. Her works - the T-shirts will be produced in a smaller number of items

in order to preserve the graphical standards. At the same time, by reexamining the application of easy reproducible digital graphics, the project tells the story of the moment when Janešlieva found herself in a similar situation in Paris on her birthday where the photographs taken in the unknown city and the emotions of loneliness became a precise document - a diary of the moment.

Оливер Мусовиќ, *Ironman - a competition for a title in triathlon - one of the most difficult disciplines ever*, 2000

Three identical white shirts burned with iron at identical points were hung on the wall. The collar labels carry the graphic signatures (copies 1/3, 2/3, 3/3, the name and the year). Above each shirt a text is hung: the first text is an extract from *Martin Eden* by Jack London telling the moment when Martin helps his landlady in her ironing while she begins to think less of him - from an artist he became someone equal to her; the second text is a short anecdote about the father of the artist (and the artist himself) telling how Oliver's aunt admitted that his ironing is better than hers; the third

Оливер Мусовиќ, *Минимаркет*, 1997 - Графички експеримент 1, инсталација, инк џет отпечатоци
Oliver Musovik, *Minimarket*, 1997 - Graphic Art Experiment 1 Installation, ink-jet prints

така прецизен документ - дневник за тој момент.

Оливер Мусовиќ, *Ironman - најпиревар и шийула во шрилантон - можеби најтешката спориска дисциплина воопшто, 2000*

Три идентични бели кошули изгорени со пегла на исто место обесени се на ѕид. На етикетата на крагната сите се сигнирани според сите графички прописи, (со тираж 1/3, 2/3, 3/3, со потпис, година). Над секоја кошула е закачен по еден текст: првиот текст е извадок од Мартин Идн на Џек Лондон, за тоа како Мартин и помага на газдарицата во пеглањето и со тоа паѓа во нејзините очи, од уметник на некој рамен на неа; вториот текст е една кратка анегдота за таткото на уметникот (и самиот уметник) за тоа како тетката на Оливер му признала дека тој пегла подобро од неа; третиот текст е кратка изјава на уметникот за тоа дека тој не сака да пегла. Со ова дело уметникот се обидува моментите од секојдневните ситуации (горење со пегла, шамар) да ги приближи до ортодоксната графика (или пак неа да ја доведе во прашање) накалемувајќи им на тие ситуации некои принципи специфични за графиката: мултиоригиналност (тираж), идентичност на секој отпечаток, сигнатура.

Христијан Санев, *Свешта во ноќта - ѝејзажи, 2000*

Иако традиционално изработени графички во комбинација на сито печат сув жиг на исто така традиционалниот мотив - пејзаж, делата на Христијан Санев носат експериментален пристап со комплетната замисла на нивното презентирање. Пред се, користењето на луминарната боја при печатењето од бели површини графичките ги претвора во графички во халуцинантни сензации при исклучување на осветлувањето во галеријата со што, парадоксално, бојата се потенцира при отсуство на светлината. Така, се продолжува времетраењето на гледањето и се овозможува различно доживување на една иста графика во различни услови. Фрагменти од графичките се поделени и на посетителите во форма на беџеви со што тие неочекувано стануваат носители на дел од целиот перформанс и од целиот пејзаж.

Дејан Спасовиќ, *Déjà vu - entendu, 2000*

Проектот на Спасовиќ, иако навидум во најдалечен однос кон графичкиот медиум, всушност ја преиспитува фундаменталната основа за перципирање и помнење на каков и да е впечаток - отпечаток. Имено, за основа на своето дело тој го зема феноменот на цикличното повторување на еден музички мотив и неговото втиснување во мозочните вијуги, токму како графиката чии медиумски правила неопходно ја наметнуваат потребата од нејзино репродуцирање. Резултатот на репродуцирањето на една иста мелодија е таков што по неколку слушања на една мелодија постојано имаме компулсивна потреба да ја повторуваме истата, како одреден вид на програмирање на нашата свест со што авторот ја преиспитува можната врска меѓу звучната и визуелната перцепција.

text is a short statement in which the artist tells that he does not like to iron. With this work the artist tries to converge the moments of everyday situations (burning with iron, slap in the face) to the orthodox graphic art (or to question it), grafting onto these situations some principles typical for the graphic art: multioriginality (number of copies), identicalness of each print, signature.

Hristijan Sanev, *Lights in the Night - Landscapes, 2000*

These traditionally executed works - a combination of silk screen and dry point - based upon traditional motif - the landscape - however, bear an experimental approach with a complete idea of their presenting. It refers, in the first place, to the use of luminescent paint which, when printed on the white sheets, turns them into graphics with hallucinant sensations, especially when the lights in the gallery are off and the paint keeps luminescing in the dark. This results in prolonging the time for watching and experiencing the same graphic differently in different conditions. The visitors got fragments of the graphics, thus becoming bearers of a part of the whole performance and landscape.

Славица Јанешлиева, *Писма*, 1998, инсталација, пластифицирани графички, комбинирана техника Slavica Janeslieva, *Letters*, 1998, installation, plastified prints, mixed media

Dejan Spasovik, *Déjà vu - entendu, 2000*

The project of Spasovik seems, at first sight, remote from the graphic medium, yet it actually reexamines the fundamental basis for perceiving and memorizing any impression - imprinting. Namely, the artist took as a basis for his work the phenomenon of cyclical repeating a musical motif and its imprinting into the brain, same as the graphics, whose media rules necessarily impose the demand for its reproducing. The result of reproducing the same tune is such that after several turns of hearing the same tune we get a compulsive urge to repeat it; it is a kind of programming of our consciousness which the artist is using to reexamine the possible link between the audio and visual perception.

Ana Stojkovic, © *Copyright - Right to Copy-What-You-Can, 2000*

This project, ironically, refers to the current tendencies in the commercial graphics and graphic design, and the inspiration of the artist comes from:

- the carelessness of the authors for publishing their own works
- the local abuse of the copyright
- personal experience

The key provocation is, actually, the fact that all the author's rights can be regulated only by a sign, although in this time, when the reproductive techniques are brought to perfection, the possibilities for copying, multiplying and replicating are endless. The work consists of a collage and a reproduction of signs that carry information on the ownership of the copyrights that are cut from different magazines, catalogues, books and commercials. All the fragments self-referentially form the sign of *copyright*, and the reproduction of this collage was published in a form of commercial for a fictive product in the daily news paper *Dnevnik*, holding copyright on the name of

Ана Стојковиќ, © Copyright – Right to Copy-What-You-Can, 2000

Овој проект иронично се однесува на актуелните трендови во комерцијалната графика и графички дизајн, а инспирацијата на авторката произлегува од: негрижата на авторите за публикувањето на сопствениот труд, локалната злоупотреба на авторските права, сопственото искуство Главната провокација всушност претставува фактот што сите права на авторот можат да бидат регулирани само со еден знак иако во ова време кога сите репродуктивни техники се доведени до совршенство можностите за копирање, мултиплицирање и реплицирање се безгранични. Самото дело се состои од колаж и репродукција на исечени знаци што содржат информации за сопственост на авторските права, а исечени се од разни списанија, каталози, книги и реклами. Сите тие фрагменти автореференцијално го оформуваат самиот знак за copyright, а репродукцијата на овој колаж беше објавена во форма на реклама за фиктивен производ во дневниот весник *Дневник* со испишани податоци за copyright на името на авторката.

Дијана Томиќ - Радевска, *Личноси X*, 2000

Во овој проект авторката го третира графичкиот отпечаток како метафора за трагите и ја преиспитува можноста според нив да бидат идентификувани личностите на оние што ги оставиле. Колку може според трагата да се открие за една личност, за нејзината физичка конституција: висината, тежината, можните аномалии или болести, правецот на движење, евентуалната намера или настан, се прашањата што Дијана Томиќ-Радевска ги поставува, а специјалните процедури и прашоци со кои невидливите траги се појавуваат како сопствен негатив навестуваат еден процес сличен на графичкиот во кој самата графичарка ја разоткрива непознатата личност. Трагите отпечатени врз просирни фолии на скалите во галеријата симулираат едно можно сценарио на настан (кражба на колекции на графики) што би можел да биде реконструиран според логично изведени заклучоци врз основа на трагата-графички отпечаток.

Јане Чаловски, *Само-повреден*, 2000

Телото како подлога за создавање уметничко дело низ процес на теговирање и други ритуали кои понекогаш водат кон самоповредување во контекстот на некои култури е многу честа појава што ги надминува рамките на естетиката и уметноста. Чаловски во своите фотографии го документира процесот - перформанс на втиснување на цртеж врз сопствената рака, еден современ ритуал -жртва, на сличен начин како што графичарот со своите графики го документира процесот на продирање во плочата при користењето на техниката сува игла. Само што овде кожата ги носи информациите од цртежот као уникатен примерок, а втиснатиот цртеж реално станува дел од телото/идентитетот на уметникот - продолжена линија на животот, без свој сопствен живот како издвоен уметнички предмет.

the artists.

Дијана Томиќ Радевска, *Person X*, 2000

In this project the artist treats the graphic print as a metaphor of the traces and reexamines the possibility to use them in identifying the persons who have left them. How much can the trace tell us about a person, about the physical constitution: height, weight, possible anomalies or diseases, the direction of moving, the possible intention or event, are the questions that Dijana Tomik Radevska poses, while the special procedures and dusts after which the invisible traces appear as their own negative announce a process similar to the graphic one, where the graphic artists herself detects the unknown person. The traces printed on the transparent foils on the gallery steps simulate a possible screenplay of an event (theft of a collection of graphics) that could be reconstructed by logically derived conclusions based upon the trace - a graphic print.

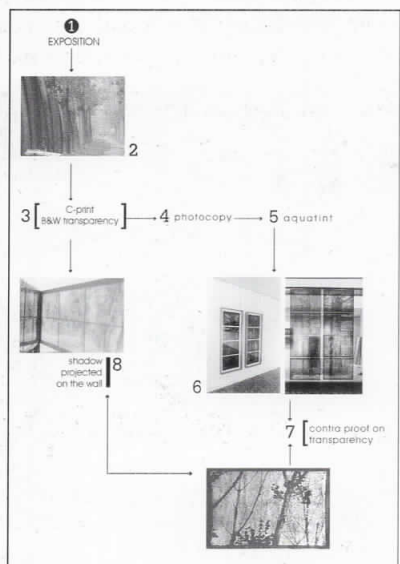
Jane Calovski, *Self-hurt*, 2000

In some cultures the treatment of the body as grounds for creating works of art through the process of tattooing or other rituals that sometimes lead to self-hurting are usual procedures which exceed the limits of the esthetics and art. In his photographs Calovski documents the process - performance of impressing a drawing into his own hand, a contemporary ritual - sacrifice that resembles the graphic artist who documents in his graphics the process of penetrating when applying the technique dry point. But, here the skin bears the information of the drawing as a unique sample and the impressed drawing becomes really a part of the body/identity of the artists - an extended line of life, without its own life as a distinctive object of art.

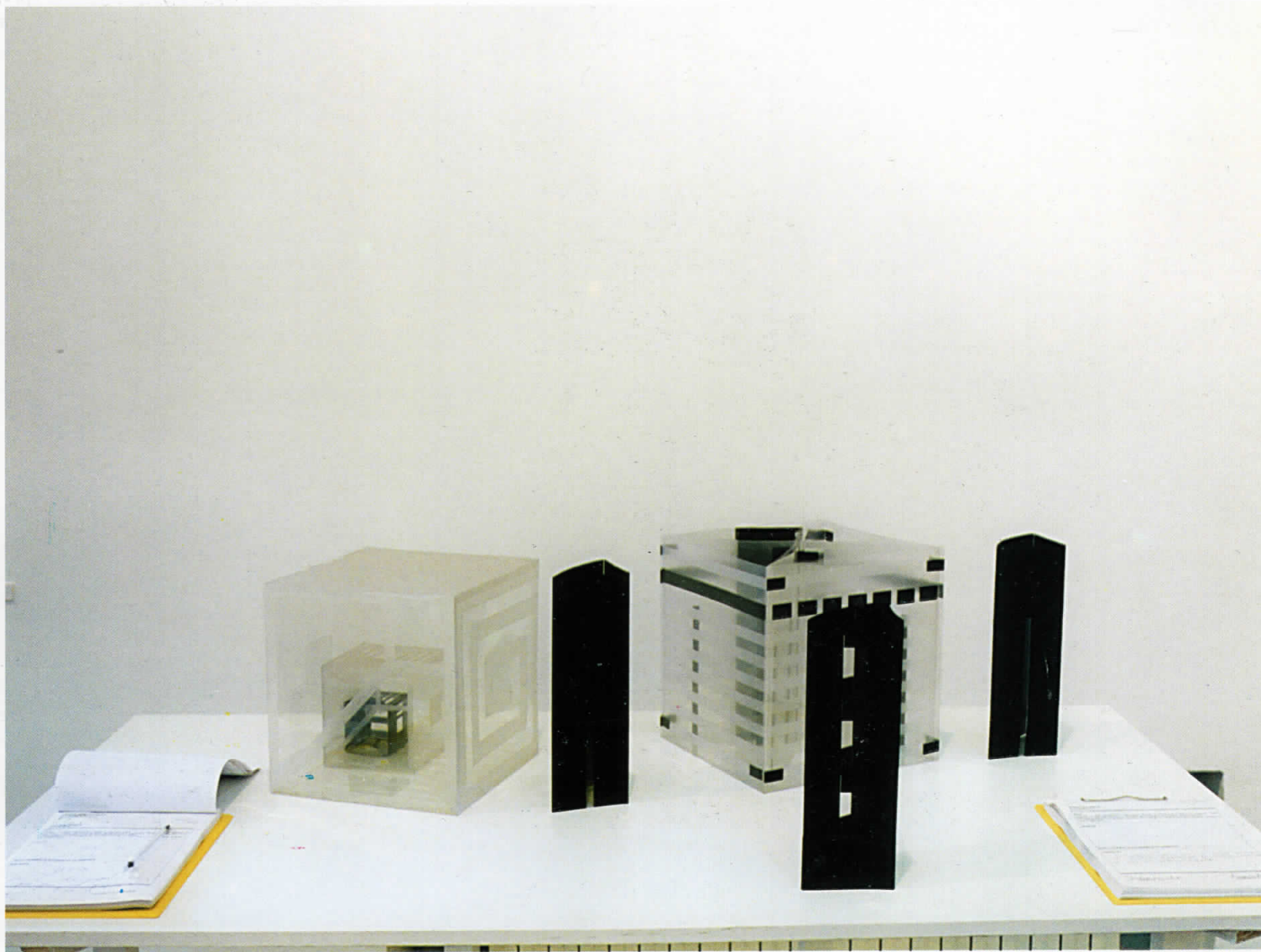
My father boasts that he is very good at ironing. In favor of his claim, a often tell a story:

Allegedly, when I was a baby, he used to iron my diapers. Once, my aunt came to visit us and when she heard that my father is ironing the diapers she commented: - I know how men can iron! - and asked to check my diapers. After she carried out the inspection, with a heavy heart she admitted to

my father that he is better in ironing even from her.

Ана Стојковиќ, *Б.А.Т.* 1998, инсталација, дигитални отпечатоци, фотокопии, акватинта, контра копии на транспарентни фолии
Ana Stojkovic, *B.A.T.* 1998, installation, digital prints, photocopies, aquatint, contra proof on transparency film

Лабораторија, 2000
интерактивна инсталација, маса, објекти од хартија, елаборати

Laboratory, 2000
Interactive installation, table, paper objects, elaborates

Христина Иваноска

родена 1974, Скопје
diplomirala 1997 na FLU - Skopje
adresa: V.S. Bato 51/2/31, Skopje 1000
tel./faks: +389 91 430 405
e-mail: hristinai@yahoo.com

Hristina Ivanoska

born 1974, Skopje
BFA (1997) Faculty of Fine Arts - Skopje
address: V.S. Bato 51/2/31, Skopje 1000
tel./fax: +389 91 430 405
e-mail: hristinai@yahoo.com

17. 03. 2000, 2000
фото-есеј, инсталација, 14 маици со дигитални отпечатоци, обесени на дрвена закачалка

17.03.2000, 2000
Photo-essay installation, 14 T-shirts with digital prints, hanging on wooden hanger

Славица Јанешлиева

родена 1973, Скопје

MFA, FLU - Скопје

adresa: Franc Prešern 159, Скопје 1000

tel.: +389 91 328 404

e-mail: slavica@soros.org.mk

Slavica Janeslieva

born 1973, Skopje

MFA, Faculty of Fine Arts - Skopje

adresa: Franc Presern 159, Skopje 1000

tel.: +389 91 328 404

e-mail: slavica@soros.org.mk

Ironman - најтешка и најдълга во триатлон - можеби најтешкиот спорт воопшто, 2000, инсталација, три кошули, текстови

Ironman – competition and title in triathlon – maybe the most difficult sport at all, 2000, installation, three shirts, texts

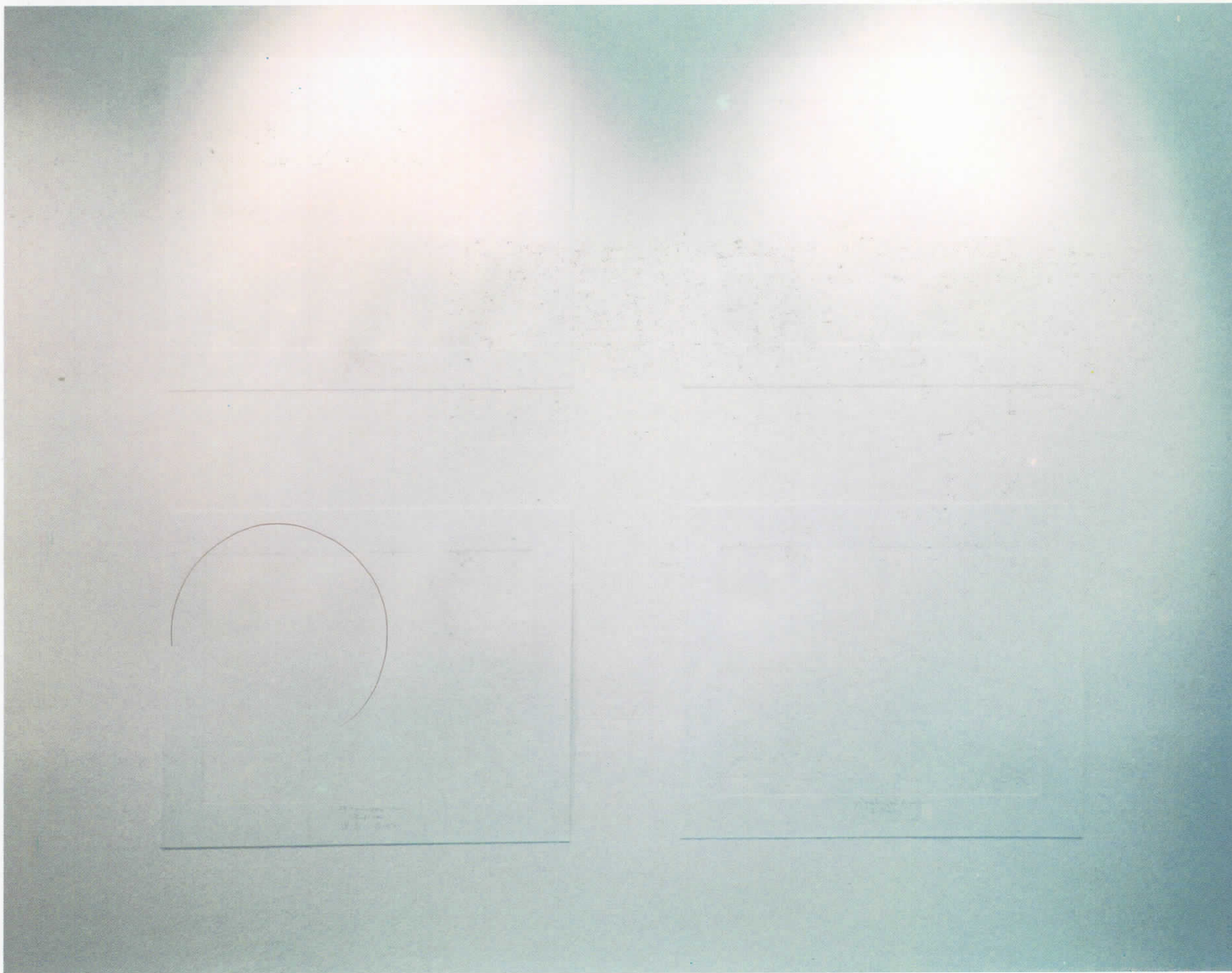

Оливер Мусовиќ

роден 1971, Скопје
diplomiral 1997, FLU - Skopje
adresa: Branko Zarevski 17/2/3, 1050 Skopje -
Драчево
tel.: +389 592 456
e-mail: musovik_o@hotmail.com

Oliver Musovik

born 1971, Skopje
BFA (1997), Faculty of Fine Arts – Skopje
address: Branko Zarevski 17/2/3, 1050 Skopje -
Dracevo
tel.: +389 592 456
e-mail: musovik_o@hotmail.com

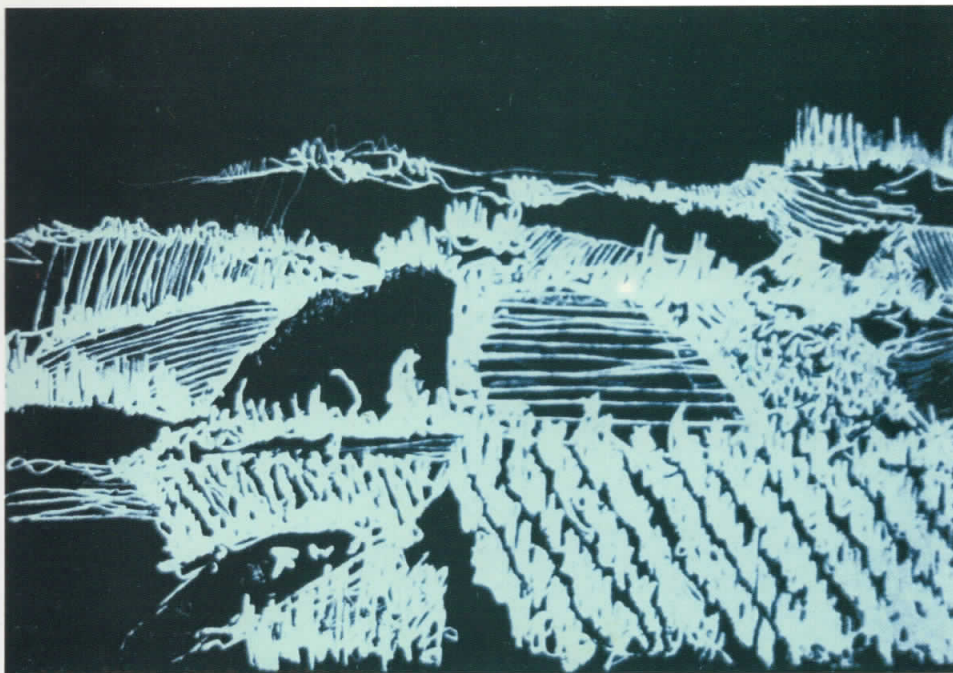

Светла во ноќта - џезажи, 2000
интерактивен графички перформанс, 4 отпечатоци, сито печат,
луминарна боја, 40x30 см. и 150 беџеви.

Lights in the dark – landscapes, 2000
interactive print performance, 4 prints: silk print and luminary color,
40x30 cm and 150 badges.

Христијан Санев

роден 1975, Скопје
diplomiral 1999, FLU - Skopje
adresa: Bul. Jane Sandanski 11/4-17, 1000 Skopje
tel.: +389 91 418 738
e-mail: sanev@hotmail.com

Hristijan Sanev

born 1975, Skopje
BFA (1999), Faculty of Fine Arts - Skopje
address: Bul. Jane Sandanski 11/4-17, 1000
Skopje
tel.: +389 91 418 738
e-mail: sanev@hotmail.com

Déjà vu-entendu, 2000

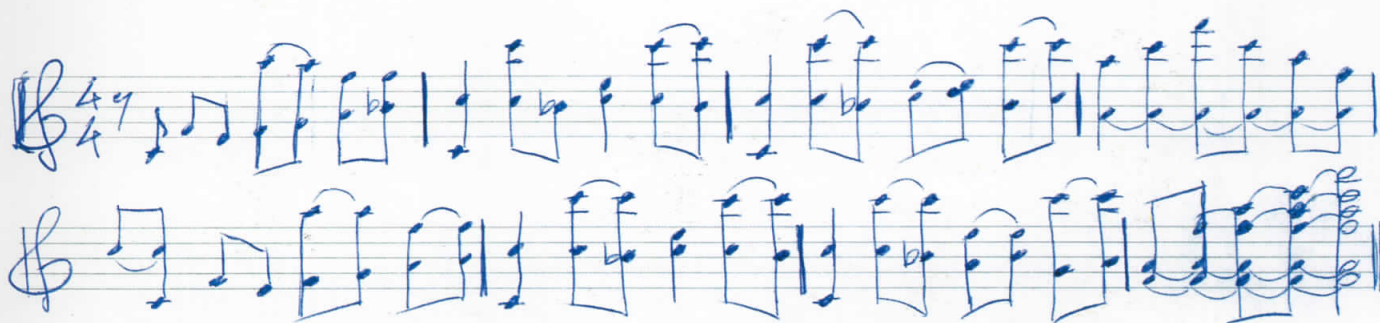
звучна инсталација, бузуки - музичка кутија, полица, звучник

Déjà vu-entendu, 2000

sound installation, bouzouki - music box, shelf, loudspeaker

Дејан Спасовиќ

роден 1974, Скопје
дипломирал 1997 на ФЛУ - Скопје
адреса: Њу Делхиска 2/3-3, Скопје 1000
тел.: +389 91 378 737
e-mail: sdejan@soros.org.mk

“Деца на Пиреја“ / “The Children of Pireia”

Dejan Spasovik

born 1974, Skopje
BFA (1997) Faculty of Fine Arts - Skopje
address: Nju Delhiska 2/3-3, Skopje 1000
tel.: +389 91 378 737
e-mail: sdejan@soros.org.mk

© Copyright – Right to Copy-What-You-Can, 2000
kola` i reklama objavena vo vesnik

© Copyright – Right to Copy-What-You-Can, 2000
collage and advertisement published in newspaper

Ана Стојковиќ

родена 1971, Скопје
diplomirala 1997 na FLU - Skopje
adresa: Jurij Gagarin 25/37
tel.: +389 91 380 729
e-mail: fyrma@hotmail.com

Ana Stojkovic

born 1971, Skopje
BFA (1997) Faculty of Fine Arts - Skopje
address: Jurij Gagarin 25/37
tel.: +389 91 380 729
e-mail: fyrma@hotmail.com

Личноси X, 2000
графичка инсталација, отпечатоци врз транспарентни фолии
на скалите, лупа, прашок, ракавици

Person X, 2000
print installation, prints over transparent background put on the
staircases, magnifying glass, powder, gloves

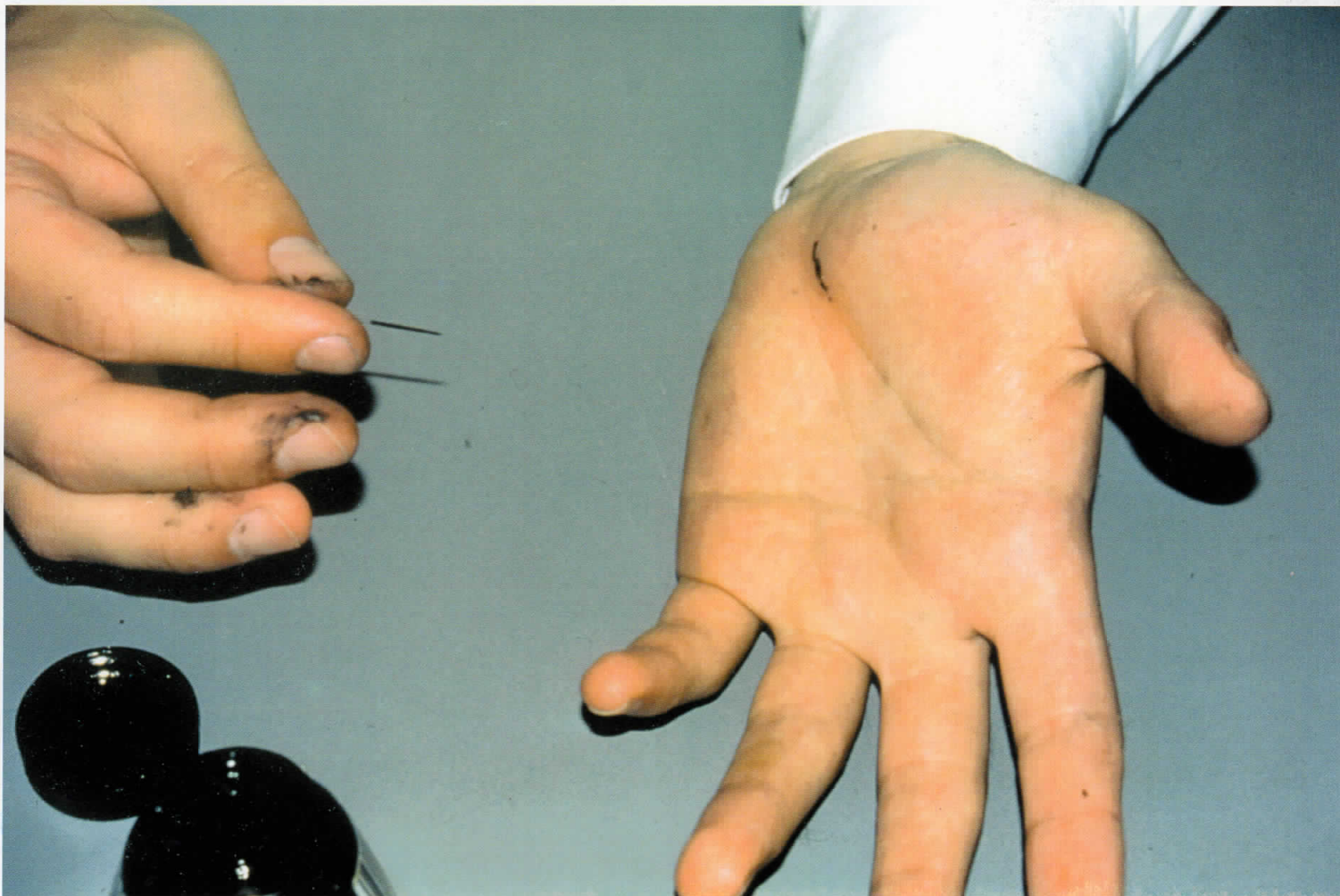

Дијана Томик-Радевска

родена 1961, Скопје
diplomirala 1984 na FLU - Skopje
adresa: Naroden front 5/b2/57
Tel.: +389 91 125 368, 239 708

Dijana Tomik-Radevska

born 1961, Skopje
BFA (1984) Faculty of Fine Arts – Skopje
address: Naroden Front 5/b2/57
tel.: +389 91 125 368, 239 708

Само-повреден - црџеж, 1999/2000
три обратни отпечатоци на фотографии од перформанс,
(42 x 36 см.)

Self-inflicted – A Drawing, 1999/2000
three reversal prints of photographs documenting life performance
(42 x 36 cm.)

Јане Чаловски

роден 1973, Скопје
diplomiral (1997) na Benington Koleh, Vermont
adresa: 1910 Fairmont Av. IF
Philadelphia, PA 19130
e-mail: ycalovski@hotmail.com

Yane Calovski

born 1973, Skopje
BFA (1997) na Bennington College, Vermont
adresa: 1910 Fairmont Av. IF
Philadelphia, PA 19130
e-mail: ycalovski@hotmail.com

Отвореното графичко студио е формирано во 1997 година при Музејот на град Скопје и оттогаш како дел од неговата програма се реализирани дваесетина самостојни изложби на млади графичари (Дијана Томиќ-Радевска, Ана Стојковиќ, Оливер Мусовиќ, Славица Јанешлиева и др.) и неколку групни изложби и графички работилници МАК-ГРАФ. Повеќе податоци за првата изложба *Графички експеримент* можат да се најдат на:

Адреса: Отворено графичко студио - Музеј на град Скопје
Мито Хаџи Василев бб 1 000 Скопје Македонија
Тел. +389 91 114 742
Факс +389 91 115 367

The Open Graphic Art Studio was established in 1997 at the Museum of the City of Skopje and since then as a part of its program there were organized about 20 solo exhibitions of young printers (Dijana Tomik-Radevska, Ana Stojkovik, Oliver Musovik, Slavica Janeslieva) and several group exhibitions and printing workshops MAK-GRAPH.

More information about the first *Graphic Art Experiment project* can still be found at:

Address: Open Graphic Art Studio - Museum of the City of Skopje
Miti Hadzi Vasilev bb 1 000 Skopje, Macedonia
Tel. +389 91 114 742
Fax +389 91 115 367

Изложбата и каталогот се финансирани од Министерството за култура на Република Македонија. Проектот на Ана Стојковиќ беше спонзорирани од Датапонс и од дневниот весник *Дневник*.

The exhibition and the catalogue were financed by the Ministry for Culture of the Republic of Macedonia. The Ana Stojkovik's project was sponsored by *Datapons* and the daily newspaper *Dnevnik*.

Издавач: Музеј на град Скопје	Publisher: The Museum of the City of Skopje
За издавачот: Ѓорѓи Чулаковски - Џото	Editor in Chief: Gorgi Culakovski - Giotto
Куратор и текст: Сузана Милевска	Curator and text: Suzana Milevska
Организатор: Јовица Мијалковиќ	Organizer: Jovica Mijalkovik
Превод на англиски: Маја Хаџимитрова - Иванова	Traslation into English: Maja Hadzimitrova Ivanova
Дизајн: Јовица Мијалковиќ	Lay-out: Jovica Mijalkovik
Фотографии: Станко Неделковски	Photographs: Stanko Nedelkovski
Подготовка: МагнаСкен	Pre-press: MagnaSken
Тираж: 500	Edition: 500

ISBN: 9989-612-56-0

